

2. A kereszten Te meghaltál, A híveknek utat nyitál Örökkévalóságra.
Most hamu, por már nem vagyok, Már két haláltól nem tartok, Mert Te mentél halálra.
Így nekem, kit megváltottál, Csak nyereség lesz a halál.
3. Dicsértessék a nagy Isten! Az igazság és kegyelem Nem hiába a részem.
Az ige által igazul, És kegyelemmel megújul Az én szívem és életem.
Érzem, új embert alkota Énbennem Lelked hatalma.
4. Ó, hála néked, Istenem, Hogy megtanít igéd engem Hit-, remény-, szeretetre.
És azt, mi már ez időben Oly égi érzést ad nekem, Meglelnem mint lehetne.
Szívem mélyén visszhangozzék: Megváltatni mily üdvösség.

103. Ó, öröklét, te örömszó...

Előző énekre.

1. Ó, öröklét, te örömszó, Te szívünket vigasztaló, Ó, vég nélküli kezdet!
Ó, bűn nélküli nagy öröm; A bánattal nem gyöttrődöm, Mert ismerem én mindezt;
Hisz az öröklét fölvidít, Ha itt valami szomorít.
2. Nincs fény e szegény világon, Mely örökké fennmaradjon, Mindennek el kell múlni.
Az öröklét változhatlan, Üdvfénye nagy, kimondhatlan: Örökké fog ragyogni.
Isten igéje hirdeti: Az elmúlást nem ismeri.
3. Bár sok a hívők küzdése, A vértanúk szenvedése, Kín s kereszt a halálig;
De ha ezt mind sorra vesszük, És együtt mérlegre tesszük, Csakhamar szembetűnik,
Az öröklét fényéhez Csak egy szempillantásnyi lesz.
4. Csak nézz a kárhozottakra, És szüntelen fájdalmikra, S a gyötteleim helyére:
Halál nélkül miként halnak, S végínségben mint jajgatnak A tűztől emésztetve.
Mily nagy lesz annak öröme, Ki e sorsot elkerülte!
5. Ott fenn majd az üdvözültek Az Úrnál örökké élnek, Nem unják, bár nincs vége;
Az angyalokkal vigadnak, És isteni fényt láthatnak, Örökségük a béke.
Majd Krisztus ad nekik mannát, Az angyalok táplálékát.
6. Ó, mennyire sóhajtozom Utánad, égi vigaszom, Kimondhatatlan élet!
És ó, mikor juthatok el, Ahová szívem vágyik fel, Mikor láthatlak téged?
Én a bűnöket megvetem, Az öröklétet keresem.